Lieta Nr. 1A68016818
Nr. 1A-0168-18/19
ECLI:LV:RPPT:2018:1212.1A68016818.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 12. decembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese S.Groza,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes lidostas „Rīga" priekšnieka p.i. /datums/lēmumu Nr. /lēmuma numurs/.

Aprakstošā daļa

/datums/sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /protokola-lēmuma numurs/ par Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 122.2. apakšpunkta prasību neievērošanu, pārkāpumu kvalificējot atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ panta piektās daļas 4. punktam, uzliekot naudas sodu 40 EUR apmērā.

Šo lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) pārsūdzēja un ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes lidostas „Rīga" priekšnieka p.i. (turpmāk arī – Iestādes) /datums/lēmumu Nr. /lēmuma numurs/ lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka /datums/sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /protokola-lēmuma numurs/ par to, ka /datums/plkst. 08.49 transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis) bija novietots stāvēšanai Mārupes novadā, Dzirnieku ielā, traucējot gājēju pārvietošanās un pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ piektās daļas 4. punktā, uzliekot naudas sodu 40 EUR apmērā. Transportlīdzekļa stāvēšanas noteikumu pārkāpums konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19. pantā noteiktajam ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus

Minētā likuma 1. panta 3.punkts noteic, ka ceļš jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi.

Minēto noteikumu 122.2. apakšpunkts punkts noteic, ka aizliegts stāvēt citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos. Savukārt šo noteikumu 2.27. apakšpunkts noteic, ka stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Aplūkojot notikuma vietas fotoattēlus, konstatējams, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, ceļa daļā, kur traucē gājēju pārvietošanos.

Transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. Ceļu satiksmes dalībnieki nevar izmainīt normatīvo aktu noteikto regulējumu. Ja satiksmei izbūvēta teritorijā notiek transporta kustība un gājēju pārvietošanās, ir jāievēro Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 2.18. apakšpunkts noteic, ka ietve ir ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās.

Tā kā ietve ir ceļa daļa, kas piekļaujas brauktuvei un paredzēta gājējiem, secināms, ka Transportlīdzeklis tika novietots uz ietves.

Ceļu satiksmes noteikumu 117. punkts noteic, ka apstāties un stāvēt stāvvietās pie ietves vai, uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 529., 537. vai 539. ceļa zīmi un 830.-839. papildzīmi, tajās norādītajā veidā atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 830. vai 831. papildzīmi, – arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kā norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. Stāvvietās uz ietves transportlīdzekļi jānovieto vienā rindā iespējami tuvu brauktuvei. Uz ietves atļauts stāvēt velosipēdiem, divriteņu mopēdiem un motocikliem bez blakusvāģa, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos.

Lietā nav konstatējams neviens no norādītajiem izņēmumiem, kas atļautu Transportlīdzeklim stāvēt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā uz ietves.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā vieta, proti, Dzirnieku iela, Mārupes novadā, pēc ceļa posma statusa ir lidostas „Rīga" P133 pievedceļš Valsts reģionālām autoceļam P133, un tas nozīmē, ka viss ceļa posms izmantojams transportlīdzekļu un gājēju vajadzībām. Tādējādi jebkurā vietā šajā ceļa posmā stāvošs transportlīdzeklis traucē transportlīdzekļu satiksmei un gājēju pārvietošanos.

Līdz ar to secināms, ka lietā ir pamatoti sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums.

Administratīvais sods ir piemērots, ievērojot normatīvo aktu regulējumu. Uzliktais sods atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22. pantā noteiktajam soda mērķim. Uzliekot sodu vērtēti minētā kodeksa 32. pantā noteiktie soda piemērošanas kritēriji.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību un lūdz atcelt šo lēmumu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nepiekrīt Lēmumam, jo Ceļu satiksmes noteikumu 115. punkts noteic, ka apdzīvotās vietās atļauts apstāties un stāvēt arī ceļa kreisajā pusē iespējami vairāk pa kreisi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vai tās paplašinājumos uz ceļiem. Atbilstoši

norādēm, lietā apskatāmā notikuma vietas – ceļa posmā ir nomale, nevis ietve. Jebkurā gadījumā atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 7. punktam, ja nomales nav vai ja pa to pārvietoties nav iespējams, gājējiem ir atļauts pārvietoties pa brauktuves malu vienā rindā. Līdz ar to Sūdzības iesniedzējs lūdz izvērtēt lietā gūtos pierādījumus, tostarp notikuma vietas fotoattēlus un atcelt Lēmumu.

Lietā saņemti Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes lidostas „Rīga" priekšnieka rakstveida paskaidrojumi, kuros uzturēti Lēmumā norādītie argumenti, papildus norādot, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā ir noteikta administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Vieta, kur tika atstāts Transportlīdzeklis, ir gan gājēju ietve, gan traucē gājēju pārvietošanos, tai ir fiksēts notikuma fotoattēlos.?

Turklāt jāņem vērā Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkts, kas noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā ir izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumu transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos. Savukārt šo noteikumu 121.9. apakšpunktā noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, izņemot šo noteikumu 117. punktā minētos gadījumus.

Ceļu satiksmes noteikumu 121.13. apakšpunktā noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt ārpus apdzīvotām vietām bīstamu pagriezienu tuvumā un citās vietās, kur redzamība kaut vienā virzienā ir mazāka par 100 m.

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus, sūdzība ir noraidāma.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti: administratīvā pārkāpuma protokols, fotoattēli, ziņojums, izdrukas no reģistriem, informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, secina, ka sūdzība ir noraidāma.

Administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr. /protokola-lēmuma numurs/norādīts, ka /datums/plkst. 08.49 Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Mārupes novadā, Dzirnieku ielā, traucējot gājēju pārvietošanās.

Līdz ar to konstatēts, ka nav ievērotas Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} piektās daļas 4. punktā, uzliekot naudas sodu 40 EUR apmērā.

Ar Iestādes /datums/lēmumu Nr. /lēmuma numurs/ šis lēmums atstāts negrozīts.

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{1\,3}$ panta trešajai daļai pievienojas Lēmumā norādītajiem apstākļiem par pārkāpuma konstatēšanu.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244. panta prasībām.

Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā paredzēta pārkāpuma esību.

Minētā kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Tādējādi, lai konstatētu minētā pārkāpuma esību, nepieciešams konstatēt, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai vietā, kur tas traucē gājēju pārvietošanos.

Minētā pārkāpuma sastāvu veido transportlīdzekļu novietošanas stāvēšanai prasību neievērošana, tostarp Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktā noteikto prasību neievērošana, proti, ka aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp administratīvā pārkāpuma protokolu, notikuma vietas fotoattēliem ir pierādīts, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasības.

No lietā gūtajiem pierādījumiem izriet, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, kā to definē Ceļu satiksmes noteikumu 2.27. apakšpunkts. Administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā nav izvietotas ceļa zīmes, kas norādītu, ka attiecīgā vieta ir stāvvieta vai šajā vietā būtu atļauts stāvēt. No lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai tādā veidā, kas traucē brīvi un droši pārvietoties gājējiem, proti, Transportlīdzeklis pilnībā aizšķērso gājēju pārvietošanās iespējas.

Kaut arī Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Ceļu satiksmes noteikumu 7. punktu, kas noteic, ja ietves, gājēju ceļa, gājēju un velosipēdu ceļa, kopīga gājēju un velosipēdu ceļa vai nomales nav vai ja pa to pārvietoties nav iespējams, gājējiem ir atļauts pārvietoties pa brauktuves malu vienā rindā, tomēr konkrētajā gadījumā ir konstatēts, ka tieši Transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai veids un vieta ir radījis šķēršļus gājēju brīvai un drošai pārvietošanai.

No lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp notikuma vietas fotoattēliem ir redzams, ka Transportlīdzeklis ar diviem riteņiem (daļēji) ir novietots uz brauktuves malas, un tā izvietojums pilnībā aizšķērso gājēju drošu un brīvu kustību, jo no vienas puses, lai apietu Transportlīdzekli, gājējiem ir jāiziet uz ceļa braucamās daļas, savukārt, no Transportlīdzekļa otras puses šī kustība nav iespējama, jo tur atrodas krūmi un grāvis.

No notikuma vietas fotoattēliem ir redzams, ka vieta, kur Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, ir paredzēta gājēju drošai un brīvai kustībai, bet Transportlīdzeklis to ir aizšķērsojis. Transportlīdzekļa izvietojums liek gājējiem mainīt kustības virzienu, to apejot, kas traucē gājēju brīvai un drošai pārvietošanai.

Lai konstatētu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā paredzētu pārkāpumu, ir pietiekams konstatēt pierādītu faktu, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai vietā, kur tas traucē gājēju pārvietošanai.

Konkrētajā gadījumā lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami un tie kopumā pierāda minētā pārkāpuma esību.

Iestādes Lēmumā ir pamatoti konstatēts, ka konkrētajā gadījumā nepastāv Ceļu satiksmes noteikumu 117. punktā paredzētie izņēmumi transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 2. panta 1. punktā noteiktajam, šī likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norisi un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskām un juridiskām personām piederošu mantu. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 4. punktā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekam jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus [..], tajā skaitā jāievēro ceļa zīmes un ceļa apzīmējumu prasības.

Sūdzības iesniedzējam kā Transportlīdzekļa vadītājam vajadzēja zināt un viņš varēja zināt, ka, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības, iestāsies likumā noteiktās sekas, proti, tiks fiksēts pārkāpums.

Izvērtējot lietā iegūtās ziņas kopumā, secināms, ka Lēmums ir pamatots un nav konstatējami pamatoti apstākļi tā atcelšanai.

Par lietā konstatēto pārkāpumu ir paredzēts konkrēts soda veids un apmērs – naudas sods 40 EUR apmērā.

Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – ieaudzināt apzinīgu attieksmi pret

saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (sk. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1. un 22. pantu).

No lietas materiāliem izriet, ka pārkāpums ir saistīts ar transportlīdzekļa stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasības.

Izvērtējot pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus, pārkāpuma vietu, secināms, ka administratīvais sods ir uzlikts pamatoti un tas atbilst soda mērķim, proti, pilda gan sodošu funkciju, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk netiktu pieļauti šādi pārkāpumi. Konkrētajā gadījumā nav piemērojams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. panta regulējums. Lietā nav konstatējami no Sūdzības iesniedzēja gribas neatkarīgi vai kādi citi īpaši (izņēmuma) apstākļi, kas būtu lieguši izpildīt normatīvo aktu prasības.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes lidostas „Rīga" priekšnieka p.i. /datums/lēmumu Nr. /lēmuma numurs/ atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums pieejams 2018. gada 12. decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza